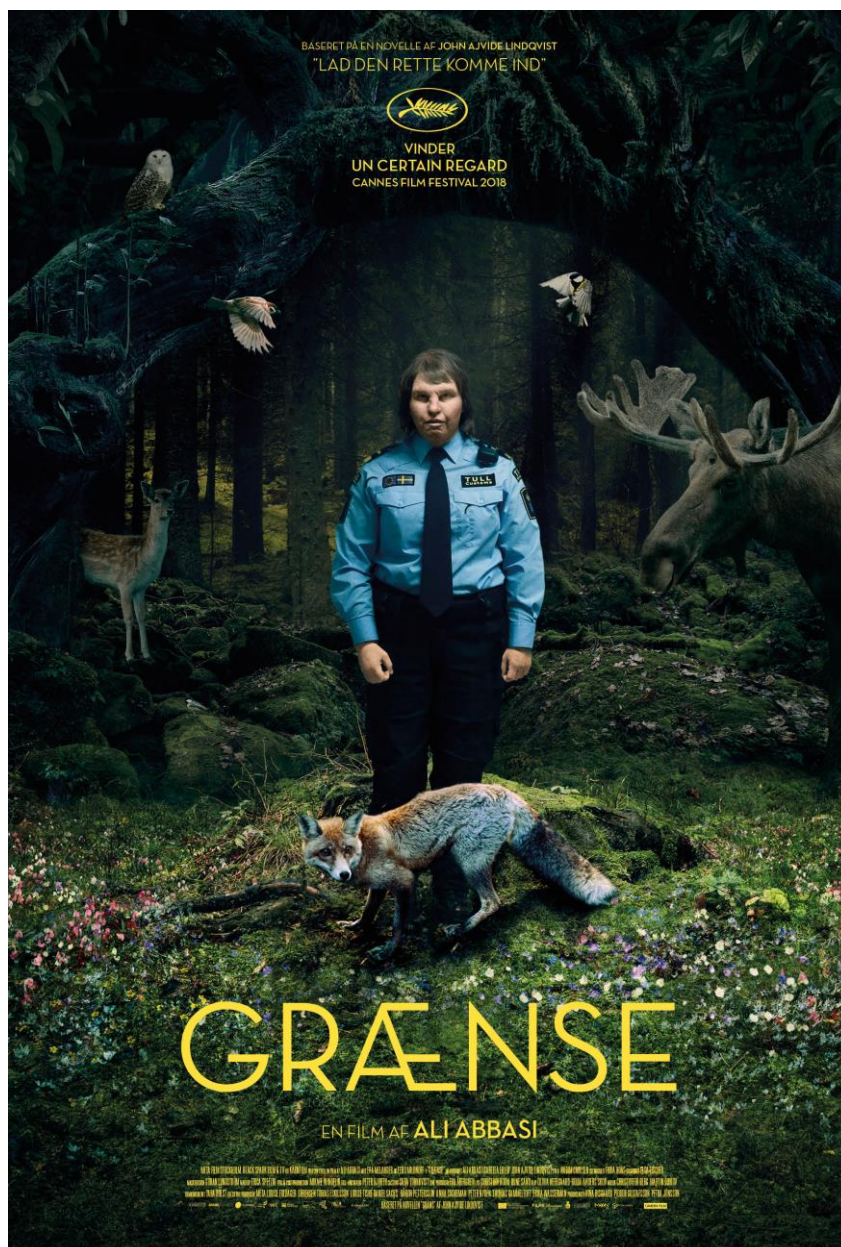

CAMERA FILM præsenterer

GRÆNSE

Af ALI ABBASI

Danmarkspremiere den 27. september

DK PRESS
Line Bilenberg
Tel: +45 20 71 04 94
line.bilenberg@gmail.com

LOGLINE

En toldbetjent udvikler en besynderlig tiltrækning til den mistænkte, som hun efterforsker og samtidig får sagens afsløringer hende til at forholde sig til hele hendes eksistens.

SYNOPSIS

GRÆNSE er et kærlighedsdrama. Toldbetjenten Tina er kendt for sin ekstraordinære lugtesans. Det er næsten som om, at hun kan lugte skylden på folk, som skjuler noget. Men da en mystisk mand, Vore, går igennem tolden, kan hun for første gang ikke identificere, hvad han skjuler. Tina bliver besat af at finde ud af, hvad han skjuler, samtidig med at hun oplever en tiltagende tiltrækning til ham. Løgne, kriminalitet og Tinas sande eksistens optrevles og opklares, efterhånden som Tina udvikler et specielt bånd til Vore og lærer, at Vore ikke er et almindeligt menneske, og ej heller er hun.

I DIALOG MED **ALI ABBASI**

INSPIRATION

Genre kan være kompliceret. Genre skaber både en kreativ ramme og er et redskab til marketing. Hvis du hører en Wagner opera, så kan den både have brutalitet, romantik, mærkelig humor og groteske elementer, men alt sammen udgør stadigvæk ét sammenhængende stykke. Hvilken genre er Wagner? Klassisk, et udtryk for århundredeskiftet eller noget helt tredje? Det er aldrig kun om én ting men om mange, og Wagner er en af de kunstnere, som kombinerer en masse forskelligt på en helt speciel og unik måde.

Jeg tænkte aldrig på *Grænse* som en "genre-blanding", selvom en stor del af mit arbejde netop går ud på at blande genre og balancere forskellige elementer til én sammenhængende enhed. I stedet for et genre label vil jeg hellere mere simpelt sige, at det måske er en meget europæisk film. En japansk udgave eller en amerikansk udgave ville sikkert have set helt anderledes ud. Jeg kommer fra en baggrund i litteratur, og min hjerne fungerer stadig meget som en forfatters. Eller det er i hvert fald sådan, jeg lærte at fortælle historier. Der gik noget tid, før jeg begyndte at interessere mig for film, fordi da jeg var yngre, var jeg mere arrogant og tænkte, at film kun var for "massen". På det tidspunkt synes jeg virkelig, at det at se film blot var tidsfordriv for mennesker, som ikke havde bedre ting at tage sig til.

Med film var jeg aldrig interesseret i historien men mere i den grænseoverskridende ende af spektrummet. Mainstream og endda de mere eksperimentelle film føltes på mange måder mere snævre og begrænsede i forhold til litteratur. Jeg er interesseret i at kigge på samfundet gennem en linse i et parallelt univers, og genre film er det perfekte redskab til dette. Det er her film bliver mere stimulerende for mig; i stedet for det personlige drama jeg oplever gennem mine egne problemer, så kan jeg godt lide at opleve mine tanker og impulser gennem en anden krop og en anden verden end min egen. Jeg synes også, at der er noget interessant ved at skære forbindelsen til det personlige, når man skaber kunst.

Jeg elsker Luis Buñuel, og jeg navngav faktisk min søn Luis efter ham. Chantal Ackerman er en anden stor inspiration for mig - min første kortfilm var en hyldest til hende. Jeg elsker måden, hvorpå hun tager banaliteten ved livet til et absurd og surrealistisk niveau. Fellini er også en af de mestre, som jeg beundrer, og efter min opfattelse kunne han betragtes som filmbranchens Wagner, idet han sammensætter forskellige genrer, og får det til at fungere. Jeg kan godt lide at lave film, når det på nogle måder minder om at styre et cirkus.

I dag er genre nok det bedst mulige marked, du kan gå efter, hvis du har interesse i at operere med parallelle universer: Det er en tilladelse til ikke at være passende og i stedet være underlig. Det kan se ud på mange måder: Western, Science Fiction eller hvad som helst. Du fjerner dig selv fra mandaterne for virkeligheden og de normale koder for et narrativt drama. Jeg bryder mig ikke om at spille den modige filmskaber, der snakker om vigtige sociale problemer, men samtidig så opfatter jeg generelt heller ikke mig selv som en fan af horror eller genre film. Jeg er interesseret i alt det, der foregår under overfladen, i alt der påvirker mennesker på måder, de ikke kan forestille sig. Genre film er også kendt som god underholdning, så jeg kan godt lide ideen om, at folk slipper paraderne og slapper af. Det er her, at det bliver et godt sted at tale om politik på en mere subtil og skjult måde. Jeg forsøgte det med *Shelley* og nu igen med *Grænse*.

GRÆNSE OG FORFATTEREN JOHN AJVIDE LINDQVISTS UNIVERS

Min første eksponering for Johns historier var faktisk ved at se filmen *Lad den rette komme ind*, og bagefter tog jeg hjem og læste bogen. *Lad den rette komme ind* var en stor opdagelse og filmen opfandt noget nyt: Nordisk genre realisme, hvilket var et frisk pust i den svenske filmbranche. Jeg må indrømme, at Sverige var det sidste sted, jeg forventede, at en innovativ genre film skulle komme fra. Det er derfor, det var sådan en god overraskelse at opdage John Ajvide Lindqvists univers.

En ting jeg elsker ved Johns forfatterskab er, at han er på niveau med sine læsere. Det er ikke en overlegen kunst, og du behøver ikke være "litterær" for at sætte pris på den. På samme tid er det ikke bare populærfiktion, den har en vis mod på en underspillet måde. I f.eks. *Lad den rette komme ind* - skal vi så tolke historien som et forskruet billede af det svenske samfund eller blot et innovativt billede af mytologien om vampyrer? Det er ikke en simpel bestræbelse at tilføje et lag af det fantastiske til realismen, og Johns specielle kvalitet er netop at bygge denne bro mellem den virkelige verden og det fantastiske, som ellers altid er den svære del.

Jeg gravede dybere i Johns værker, og det var dette, som førte mig til *Grænse*. Min ven og filminstruktør kollega, Milad Alami, havde også anbefalet den og efter at havde læste den, vidste jeg, er der var noget ved den. Dog var min første tanke også, at det ville blive svært at få denne historie til at passe til skærmen. Fordi i novellen så udspiller næsten hele historien sig i Tinas hoved gennem hendes dagbogs notater. Vi tolker hendes mest som en passiv tilskuer til tingene, der sker omkring hende.

Selv forlæggeren observerede dette og begyndte at nævne andre noveller, der ville være et bedre match. Men på det tidspunkt var jeg opsat på at lave en adaption af *Grænse*, det føltes som om, den havde noget større at byde på i tråd med *Lad den rette komme ind*. *Grænse* var ikke så detaljeret som *Lad den rette komme ind*, men karaktererne havde på samme måde, noget der gjorde dem attraktive, samtidig med de var komplekse og overjordiske. Jeg blev ved med at få præsenteret andre af Johns fortællinger, som også indeholdte gode nye bearbejdelser af genrer, men jeg blev ikke ligeså grebet. Efter *Shelley* havde folk allerede stemplet mig som en horror instruktør, men det synes jeg ikke er særlig nøjagtigt. *Grænse* havde alle de ekstra ingredienser udover genrelementerne, som gør, at historien er så interessant. Så jeg vidste, at det skulle være den, og jeg startede med at udvikle den, mens jeg stadigvæk arbejdede på *Shelley*.

Først da vi begyndte at arbejde på adaptionen af novellen og skrev manuskriptet sammen - først med John og senere med Isabella Eklöf - der lavede vi ændringer. Vi ville have, at filmen i endnu højere grad skulle have en mørk undertone. Hele den sideløbende efterforskning er f.eks. ny, og var ikke en del af den originale historie.

CASTING OG SKABELSEN AF **TINA (EVA MELANDER)** & **VORE (EERO MILONOFF)**

Jeg kiggede dybest set alle kataloger med skandinaviske skuespillere i gennem. Jeg bruger casting som et kreativt redskab, og det var en meget lang proces. Men der var slet ingen tvivl, da jeg mødte Eva og Eero. Fra det punkt af kunne jeg ikke forestille mig nogle andre til rollerne.

Jeg har heller ikke nogen forudindtaget ideer omkring, hvad der vil fungere med mit cast. Når jeg instruerer, så prøver jeg at give skuespillerne en masse frihed, så 80% af processen handler om de valg, jeg tager under casting, og 20% handler mere om at være en form for personlig træner. Jeg prøver at forbedre deres præstation og hjælpe dem med fuldt ud at forstå deres potentiale. Jeg kan ikke gøre dem bedre, end de er.

Eeros karakter skulle udstråle fare og en underliggende fornemmelse af perversitet, men samtidig også have en sårbar side. Jeg fandt ud af, at det er virkelig svært at finde en person, som reelt har begge, og Eero var den eneste. Denne dualitet er for mig, det som gør, at karakterne virkelig fungerer. Som en finsk skuespiller i en svensk film så gav det på en måde mening, at han skulle være en "fremmed". Jeg har altid tænkt på Vore, som en der kom fra et sted udenfor civilisationen, og svenskerne har også en del legender og sagn, der involverer Finland, hvilket gjorde, at det passede perfekt. I filmen snakker Eero fonetisk svensk, så i teorien kunne han ligeså nemt have været en spansk skuespiller. Men på grund af Sveriges lange historie med Finland, så gav det bedst mening – Vore føles velkendt, men på samme tid fremmed. Han lyder som om, at han kunne være analfabeter. I virkeligheden så er Vore helt klart ikke analfabeter, han er måske bare ikke menneskelig.

Med Eva var jeg også rigtig heldig. Jeg var bekymret for, at denne karakter ville blive for passiv, og det lægger ikke rigtig til mig at lave noget omkring en passiv karakter – jeg fokuserer mere på skøre mennesker, der gør skøre ting. Men Eva ekspanderede karakteren med 800%. I starten tænkte jeg faktisk, at Tina næsten ikke skulle tale, men hvordan får vi så lært hende at kende?

Heldigvis er Eva meget mere ekspressiv bærende en tyk silikonemaske, end de fleste mennesker er helt uden en. Hun gør små ting, som kan gøre en stor forskel, som f.eks. med alle de forskellige måder hun sniffer på. Der er et surt snif, et sørgmodigt snif - vi kunne endda justere de måder, hun sniffer på i de forskellige *takes*. Eva er ekstrem omhyggelig, ekstremt detaljeorienteret - en ægte perfektionist. Hun arbejder ligesom en ingeniør, med en nærmest videnskabelig måde at tilgå sine følelser og præstation på. Det kunne endda blive så præcist som at sige 20% mere af det og 30% mere af det osv.

Eva havde også en ret omhyggelig personlighed, hun skulle være i kontrol, hvorimod Eero var mere impulsiv. De lærte begge to af hinanden undervejs i arbejdsprocessen og under optagelserne: Eero blev mere detaljeorienteret, mens Eva blev mere impulsiv. Der skete en form for symbiose i mellem dem.

Udover dette så var der alle de udfordrende aspekter i forbindelse med deres fysiske transformation. Jeg var bekymret for, at maskerne ville begrænse dem, og det at Eva var nødt til at sidde i makeuppen 4 timer om dagen. Da vi andre kom frem til set, der havde hun allerede været der i seks timer og haft en fuld arbejdsdag, før vi overhoved var begyndt at skyde. Kæmpe respekt til dem begge for ikke at lade dette påvirke deres arbejde. Og faktisk så tror jeg, at maskerne på en måde gjorde dem helt frie til virkelig at skabe en hel ny karakter og identitet. Eero og Eva tog også begge 20kg på til rollerne, så de blev rent faktisk til nye personer.

KULTUR, SPEJLE OG MAGISK REALISME

For mig er filmen ikke om "Os versus Dem", men om en person som kan og vil være herre over sin egen identitet. Jeg prøver ikke at komme ind på politik om identitet som sådan. Men jeg kan også godt lide at tro på, at vi i en vis grad kan vælge vores egen identitet. Alle fortolker det de ser hos mennesker, som de vil. Det handler om kontekst.

Selvom jeg ikke er særlig investeret i diskussioner om racisme, så har jeg siden min barndom, vidst hvordan det føles at være en minoritet. For mig betyder minoritet ikke en anden hudfarve, men mere en anderledes persona. Jeg er ligeså meget en minoritet i Iran som i København.

Der er stadig visse ting, der komme fra Iransk kultur. Vi er mere interesseret i ting, vi ikke kan se. Vi er besat af døden og efterlivet. Vi ser hele tiden mønstre og motiver på arbejdet. Nogle gange er det måske en smule paranoidt, men det kan også være poetisk. Jeg blev opdraget på den måde – at se ting som man ikke kan se. Og paradoksalt nok så er film måske den bedste måde at behandle og nærme sig de ting, som man ikke kan se og vise det usynlige.

Der er også en rig poetisk tradition i Iran, hvilket jeg også er et produkt af. Ligesom at amerikanere måske har popkulturen i deres blod. Det er vores popkultur. Jeg ser en rød tråd sno sig gennem Iranske filmskaberes værker og måske endda kulturelle ligheder med andre østlige lande som Rusland.

Der er noget ved, ikke at gå efter de mest oplagte ting. Se ting der ligger bag ved ting. Jeg er også blevet inspireret af en masse latinamerikansk magisk realisme: Gabriel Garcia Marques, Carlos Fuentes og Roberto Bolaño. Når man lever i disse lande, Latinamerika til Iran, og ser så meget bedrag rundt omkring, så mister man grebet om virkeligheden.

Film er unikke, fordi de er spejle, der kan være en bedragerisk tæt simulering af menneskelivet. Jeg ser mennesker som veludviklede dyr, og jeg er interesseret i situationer, hvor vores dyriske instinkter kolliderer med samfundets struktur. Når det tynde lag af civilisation, som vi lever under, begynder at krakelerer, og hovedpersonerne bliver skubbet ud i ekstremer. Ikke kun fordi det ekstreme er interessant. Deres svar interesserer mig. Komplexiteten i sådan en situation er dens skønhed, ikke dens hovedpine.

Ali Abbasi

Ali Abbasi (født 1981, Iran) har en baggrund indenfor litteratur med flere noveller, som er udgivet i Persien. I 2002 droppede han ud af sit studie på Tehran Polytechnic University og rejste til Europa, hvor han endte med at bosætte sig i Stockholm for at studere arkitektur.

I 2007 dimitterede han med en BA i arkitektur, og efterfølgende blev han optaget på Filmskolen i Danmark, hvor han læste til instruktør. Den første film Ali instruerede, *Shelley*, fik premiere i Panorama sektionen til Berlinale i 2016.

John Ajvide Lindqvist

John Ajvide Lindqvist er en svensk forfatter, som blev født og opdraget i Blackeberg, som er en forstad til Stockholm. Han ville gerne blive til noget forfærdeligt og fantastisk på samme tid. Først blev han en tryllekunstner, og kom på andenpladsen i det nordiske korttrick mesterskab. Derefter var en stand-up komiker i 12 år.

John Ajvide Lindqvist har både skrevet dele af tv serien *Reuter & Skoog* (2001, creator Elisabeth Aldén) og skrevet teaterspil og tv dramaer. *Lad den rette komme ind*, hans første novelle, blev valgt som "Best Novel in Translation" i 2005 i Norge. Senere blev den nomineret til Det Svenske Akademis "Prize for Litteratur" og vandt i 2008 Selma Lagerlöfs "Prize for Litterature" med kommentaren: "For et stykke arbejde der omfatter mesterlig historiefortælling og en følelse for de stærke kræfter bag Horror og fantasi." Lindqvist vandt i 2008 også GP:s litteraturpris og var nomineret til "The August Prize" i 2015.

I de seneste par år har Lindqvist vedligeholdt sin stærke position i genrefeltet, ved at publicere uafhængige men stadig en sammenhængende samling af romaner: *Himmelstrand*, *Rörelsen: Den andra platsen*, *våran hud*, *vårat blod*, *våra ben* og *den sista platsen*.

Filmen *Grænse* af Ali Abbasi, som er baseret på bogen af samme navn og skrevet i samarbejde med Lindqvist, havde premiere på Cannes Film Festival dette år i Un Certain Regard sektionen og vandt hovedprisen.

Isabella Eklöf

Isabella er en svensk instruktør. Hun har en bachelor i Filminstruktion fra Universitet i Göteborg og er uddannet fra Den Danske Filmskoles instruktørlinje i 2001 med afgangsfilmen *Noter fra kælderens*. Hun modtog i 2012 Bisballeprisen for sit arbejde med filmen. Eklöf arbejder løbende med oversættelser til og fra svensk, engelsk og dansk og har udgivet flere oversættelser og noveller på svensk. Hendes debutspillefilm er *Holiday* (2018) og hun har derudover været manuskriptforfatter på *Grænse* (2018).

Eva Melander

Eva Melander er anderkendt som en af de mest talentfulde skuespillere i hendes generation af svenske skuespillere, og har bevist, at hun er lige så god på en scene som på skærmen. Eva blev tildelt prisen "Guldbaggen" for hendes anmelderroste præstation i den svenske spillefilm *Flocken* (2015, instrueret af Beata Gårdeler). Hun spillede for nylig med i tv-produktionen *Rebecka Martinsson: Arctic Murders* (2017), som blev sendt på Kanel 4 i Storbritannien i vinters og tidligere i Sverige og andre områder. Eva har spillet med i mange andre svenske produktioner f.eks. den anmelderroste dansk-svenske krimiserie *Broen* (2018) og i serierne *Jordskott* (2015, creator Henrik Björn) *Modus* (2017, instruktør Lise Siwe og Mani Maserret) *Åkta Människor* (2014, instruktør Harald Hamrell og Levan Akin), *Lasermannen* (2005, instruktør Mikael Marcimain) og *Mästerverket* (2006, instruktør Linus Tunström). Derudover har hun spillet med i spillefilmen *Hypnotisören* (2012, instruktør Lasse Hallstrom) og filmen *Sebbe* (2010, instruktør Babak Najafi) Eva trænede på the National Academy of Mime and Acting i Malmø og har siden spillet med i flere teaterstykker i nogle af de mest prestigefyldte teatre i Sverige herunder the Royal Dramatic Theatre i Stockholm og the Stockholm City Theatre. Eva spiller lige nu rollen som Richard III i teaterstykket af samme navn på Uppsala City Theatre.

Eero Milonoff

Eero Milonoff er en kendt finsk skuespiller. Milonoff har tyske, russiske og svenske rødder på hans fars side. Han dimitterede fra the Theater Academy of Helsinki i 2005. Han har spillet i over 15 spillefilm i Finland herunder bl.a. *Populærmusik fra Vittula* (2004, instruktør Reza Bagher), *Tummien perhosten koti* (2008, instruktør Dome Karukoski), *Jægerne – Tilbage til vildmarken* (2011, instruktør Kjell Sundvall) og *Poseølfilm* (2012, instruktør Ville Jankeri) udover hans medvirken i tv-produktioner og teaterstykker. I 2008 blev han nomineret i the Jussi Award til "Bedste Skuespiller" for hans rolle i *Ganes* (2007 instruktør Jukka-Pekka Siili). I 2016 blev han nomineret i the Venla Award til "Bedste Skuespiller" for hans rolle i tv-serien *Koukussa* (2015, instruktør Max Emerson). I 2016 spillede Milonoff med i den anmelderroste film *Den bedste dag i Olli Mäkis liv* (2016, instruktør Juho Kuosmanen), som vandt hovedprisen i Un Certain Regard på Cannes Film Festival, og gav ham en Jussi Award nominering for bedste mandlige birolle.

PRODUCERS

Nina Bisgaard

Nina Bisgaard er Producer og Executive Producer hos Meta Film, hvor hun startede i 2012. På Meta Film arbejder hun på fiktions projekter i Danmark, Sverige (Meta Film Stockholm) og London (Meta Film London). Siden 2015 har Nina Bisgaard også arbejdet som Head of International Financing på alle tv-serie projekter på SAM Productions. Nina har en MA i Film- og Medievidenskab på Københavns Universitet, en BA i Nordisk Litteratur fra Århus Universitet og har studeret Business Management på Lyon i Frankrig. Hendes seneste arbejde har været som producer på filmen *Grænse* (2018, instruktør Ali Abbasi), som vandt hovedprisen i Un Certain Regard på Cannes Festival 2018. Derudover har hun bl.a. været producer på filmene *Sommeren 92'* (2015, instruktør Kaspar Barfod) *Ækte Vare* (2016, Fenar Ahmad)

Piodor Gustafsson

Piodor er en svensk producer og har mere end 25 års erfaring med film, TV og reklame. Siden september 2012 har han kørt produktionsselskabet Another Park Film AB, som han stiftede sammen med Thomas Alfredson. I november 2014 stiftede han også Black Spark Film & TV AB, et film og tv selskab som hovedsageligt fokuserer på at producere og udvikle lokale originaler, herunder den nye spillefilm *Grænse* af Ali Abbasi. Han har en BA i Jura fra Stockholm Universitet og har taget finanskurser både i London og Oxford.

Petra Jönsson

Petra Jönsson er svensk producer og produktionsleder. Hun har arbejdet med både fiktion og fakta, hvor hun har ageret produktionsleder på både spillefilm, musikvideoer, kortfilm og reklamefilm. Hun har taget filmkurser på Medieskolen i Stockholm og har taget manuskript kursus på Stockholms Filmskole. Hendes seneste arbejde har været som producer på filmen *Grænse* (2018, instruktør Ali Abbasi), som vandt hovedprisen i Un Certain Regard på Cannes Festival 2018, og som producer på *STHLM Requiem* (2017-18) en tv-serie for TV4/C-more.

META FILM

Meta Film er et dansk produktionsselskab grundlagt af Meta Louise Foldager Sørensen i 2010. Meta Films eventyr begyndte i København, men har siden da udvidet sig til London og Stockholm. Motivationen bag Meta Film kommer fra en iver efter at fortælle alsidige stærke og vigtige historier med fokus på en høj artistisk kvalitet. Meta Film har premiere på fem danske og internationale film i 2018: *Anaira* der ligesom *Grænse* er en Meta Film Stockholm produktion, *Sankt Bernard Syndikatet* (2018, instruktør Mads Brügger) der vandt to priser ved dette års Tribeca Film Festival, den internationale spillefilm *The Wife* fra Meta Film London med Glenn Close og Jonathan Pryce i hovedrollerne og det dansk/spanske drama *Til vi falder* (2018, instruktør Samanou Acheche Sahlstrøm).

SPARK FILM & TV

Spark er et svensk produktionsselskab grundlagt af Piodor Gustafsson. Selskabet, som det engelske navn antyder, har en ambition om at fremme de gode idéer og være en tank af kreativitet. Spark producerer high end spillefilm og tv-serier, og arbejder kun med projekter, der resonerer hos selskabet. Med base i Stockholm, følger Spark de gode historier og tilgår hvert projekt, stort eller småt, med fuldt engagement og ambition. Spark producerer i øjeblikket to tv-serier og har fornyligt co-produceret spillefilmen *The Wife* instrueret af Björn Runge og med Glenn Close og Jonathan Pryce i hovedrollerne.

KÄRNFILM

Kärnfilm blev grundlagt i 2015 af producere Martina Stöhr og Petra Jönsson sammen med Daniel Sachs. Formålet er at producere high end drama med de højeste artistiske og kvalitative ambitioner for et bredt publikum. Kärnfilm betyder "kerne film", som hentyder til en ambition om altid at fokusere på kernen af historien og kerneelementerne i processen. Kärnfilm er placeret i Stockholm og er aktiv i udvikling og produktion af tv-serier, spillefilm og dokumentarfilm med en klar ambition om at nå et internationalt publikum.

CAST

Tina	EVA MELANDER
Vore	EERO MILONOFF
Roland	JÖRGEN THORSSON
Agneta	ANN PETRÉN
Tina's Father	STEN LJUNGGREN
Daniel	KJELL WILHELMSEN
Therese	RAKEL WÄRMLÄNDER
Robert	ANDREAS KUNDLER
Tomas	MATTI BOUSTEDT

CREW

Instrueret af	ALI ABBASI
Skrevet af	ALI ABBASI, ISABELLA EKLÖF, JOHN AJVIDE LINDQVIST
Baseret på novellen	"Gräns" af John Ajvide Lindqvist
Fotograf	NADIM CARLSEN
Klipper	OLIVIA NEERGAARD-HOLM, ANDERSSKOV
Scenograf	FRIDA HOAS
Kostumedesigner	ELSA FISCHER
Lyddesign	CHRISTIAN HOLM & RUNE SAND
Musik af	CHRISTOFFER BERG, MARTIN DIRKOV
VFX Supervisor	PETER HJORTH
VFX & Post Producer	MIKAEL WINDELIN
Make-up og proteser	GÖRAN LUNDSTRÖM & ERICA SPETZIG
Casting	SARA TÖRNKVIST
Executive Producers	META LOUISE FOLDAGER SØRENSEN, TOMAS ESKILSSON, LOUIS TISNÉ, DANIEL SACHS, HÅKAN PETTERSSON, ANNA CRONEMAN, PETER NYRÉN, THOMAS GAMMELTOFT, ERIKA WASSERMAN
Produceret af	NINA BISGAARD, PIODOR GUSTAFFSON, PETRA JÖNSSON
EN META FILM STOCKHOLM, BLACK SPARK FILM & TV OG KÄRNFILM PRODUKTION	
I co-produktion med	FILM I VÄST, SVT, META FILM DK, COPENHAGEN FILM FUND
Med støtte fra	THE SWEDISH FILM INSTITUTE, COUNCIL OF EUROPE – EURIMAGES, THE CREATIVE EUROPE MEDIA PROGRAMME OF THE EUROPEAN UNION, NORDISK FILM & TV FOND, NORDIC GENRE BOOST, THE DANISH FILM INSTITUTE
I samarbejde med	RED RENTAL BY MAAN, MAAN RENTAL, ACT3, TGBVFX
Varighed	108 minutter
År	2018

GRÆNSE

EN FILM AF ALI ABBASI

OFFICIAL SELECTION
UN CERTAIN REGARD
FESTIVAL DE CANNES

LONDON
INTERNATIONAL

FILM
FESTIVAL

KARLOVY VARY
International Film Festival

OFFICIAL SELECTION
MUNICH
INT'L FILM FESTIVAL
2018

CAMERA FILM